

MÁSOK

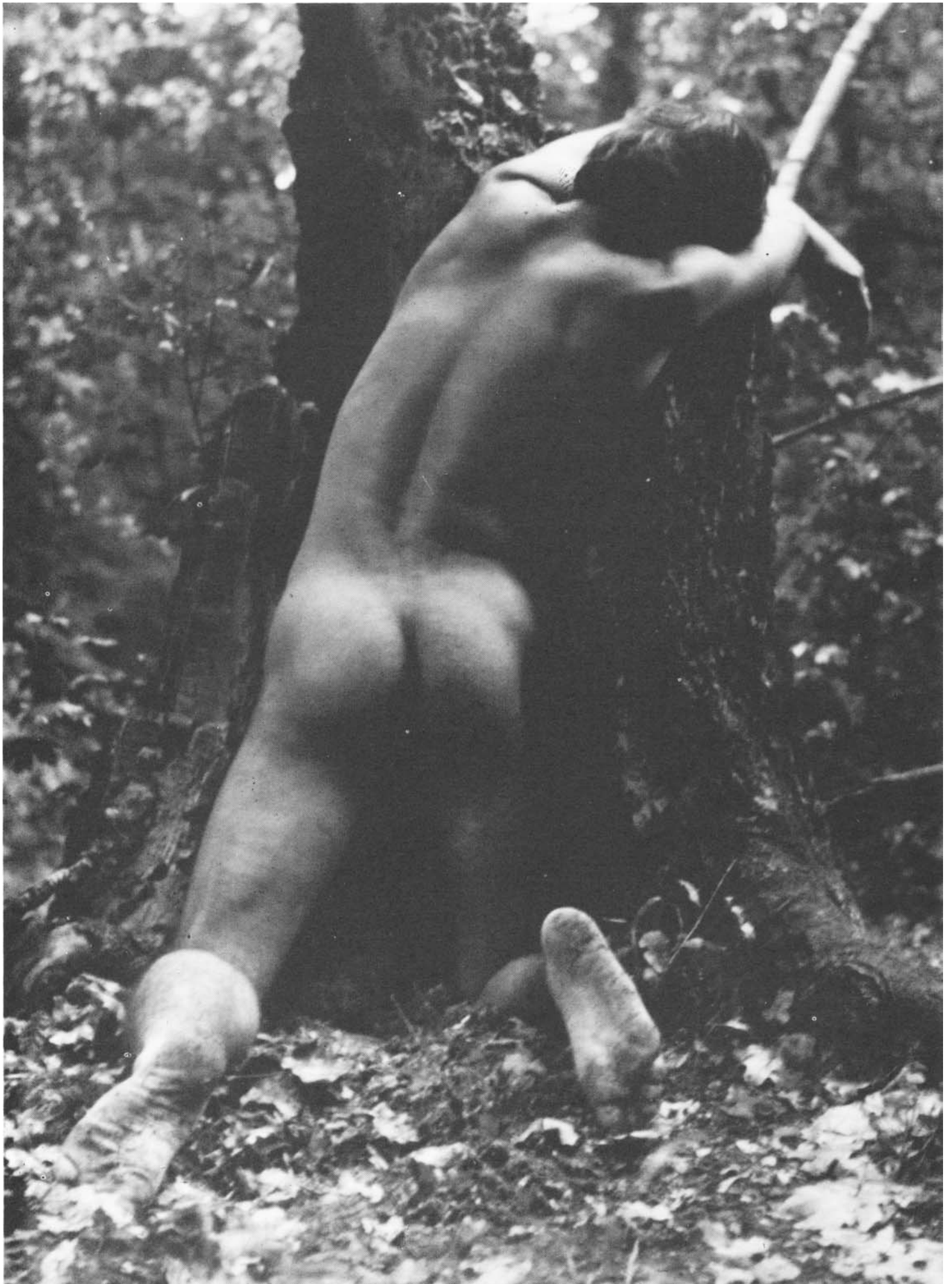
LAMBDA BUDAPEST

I. ÉVFOLYAM

2. SZÁM

1991.

MÁJUS

Kelet-nyugati találkozó

Felmelegítettük a fagyos Prágát

A szegények között is a legszegényebbek voltunk

Nagy meleg találkozó volt április végén Prágában. A tél utolsó bosszújaként fagyos levegő zuhant rá a patinás városra. Ritkán látható hószakadás zavart be fedett helyekre bennünket. A hó szerencsére nem maradt meg sokáig. A nemzetközi társaságból sokan állították: a gyors olvadást nekünk köszönhetik a Prágaiak. Ennyi meleg egy helyen...

A homoszexuálisokat tömörítő nemzetközi szervezet, az ILGA, április 19–21. között rendezte meg Prágában regionális konferenciáját. A dél- és kelet-európai homoszexuális mozgalmak vezetői, újságai, könyveik kiadói, szerkesztői részére rendezett találkozó célja az volt, hogy a nehéz körülmények között, főleg a szűkös anyagiakkal rendelkező lapok munkatársai kicseréljék tapasztalataikat, esetleg olcsón anyagokhoz jussanak. Ugyanakkor a nagyobb meleg lapok megjelent munkatársaival is felvehessék a kapcsolatot.

A három nap alatt nagyon sok szakmai kérdés került terítékre. Ki milyen módszerrel készíti lapját, s támogatás híján, az állandó támadások közepette hogyan tudnak talpon maradni.

Ezek a beszélgetések, műhelymunkák inkább csak a lapokat készítő és kiadó szakembereknek voltak érdekesek. Olvasóink számára mindebből az lehet az igazán fontos, hogy a Prágában látottak-hallottak alapján képesek leszünk-e gazdagítani lapunkat. Ha igen, akkor már megérte kiutaznunk.

Most inkább a három nap azon benyomásait szedjük csokorba, amelyek mindenkit érdekelhetnek.

A parlamentbe is bejutottak

Igazán irigykedve hallgattuk csehszlovák barátainkat. A prágai parlamentben ugyanis a homoszexuális kérdésekkel külön is foglalkoznak. A választásokon több képviselő jelölt is nyíltan vállalta meleg létét, sőt éppen ezzel kívánt szavazókat gyűjteni.

(Folytatás a 2. oldalon)

Lányok!

Várunk benneteket!

Kezdetben volt a hőskor, a Rege-bálos, Homéroszos szép idők, amikor lányok-flúk jól megfértek együtt. És ez így is volt rendjén, hiszen a gay mozgalom akkor erős csak, hogyha nem szakad férfi és nő ágra; akkor leszünk igazán hatékonyak, ha nem külön-külön igyekszünk ugyanazokat a célokat elérni.

Ugyanazok a jogi problémáink – a törvény előtt nem létezik homoszexuális élettársi kapcsolat; az egyik fél halála esetén nehézkes, ha ugyan nem lehetetlen a lakás átörökítése; elképzelhetetlen az örökbefogadás; nincsenek a dtszkrimináció megszüntetésének törvényes garanciái, és sorolhatnánk tovább. A társadalmi előítéletek megszüntetése is közös feladatunk kell legyen: a primitív sztereotípiák, a megvetés és a rosszindulat nőt, férfit egyaránt sértenek.

Miért maradtak el tőlünk mégis ők, akik ott voltak a Lokál megnyitóján, az Ipoly-partikon vagy a hajókrándulásokon? Nehezen hihető, hogy a magyar lányok passzívabbak, közönyösebbek volnának nyugat-európai nővéreinknél, akik nélkül bármiféle, kisebbségünket érintő megmozdulás vagy politikai akció ma már elképzelhetetlen.

Lányok! Gyertek, várunk benneteket – könnyebb lesz együtt!

Tartalom

Felmelegítettük	
a fagyos Prágát	1–2. oldal
Várunk benneteket!	1. oldal
A Jácint a melegeké	2. oldal
Jobb, ha közösen lépünk	3. oldal
Gondolatok szabadon	4. oldal
Hírek	4. oldal
Mindenkit várunk!	5. oldal
Hideg szél az iskolákból	5. oldal
Nyílt levél	6. oldal
Gyilkosok	
a homoszexuálisok?	7. oldal
A leleplezés	8–9. oldal
Budapesten	
a Pet Shop Boys	10. oldal
Csúnyácskák –	
de angolok!	11. oldal
Előszőr Magyarországon	12. oldal
Szépek és boldog(talan)ok	13. oldal
Betiltották	
a szovjet testvérlapot	15. oldal
Segít a Connection	15. oldal
Írjatok	16. oldal
Meleg programok	
Európában	16. oldal

Kelet-nyugati találkozó

Az egyik képviselőt az ILGA nemzetközi összejövetelére is meghívták, beszéljen tapasztalatairól, küzdelmeiről. A csehszlovák leszbikusok tekintélyét növelte, hogy az említett képviselő nő!!! Amikor a tanácskozáson felállt, a nemzetközi társaság nagy ovációval fogadta. A jelenlévők között voltak svédok, amerikaiak, franciák, érkeztek küldöttek Dániából, Angliából, Olaszországból, Hollandiából, az NSZK-ból és természetesen Közép-, Dél- és Kelet-Európából.

A nagy taps után a képviselő ismertette parlamenti küzdelmeiket. Elmondta, hogy a társadalom demokratizálódásának mértéke mindig akkora, amekkorának azt a kisebbségek érzik. Ő és néhány társa nyíltan és határozottan kiállnak a homoszexuálisok érdekében. Jelenlegi legfontosabb céljuk a homoszexuálisok közötti élettársi kapcsolat el fogadtatása.

Kedves magyar barátaink! Képzeljétek el ennek a kérdésnek a felvetését a Kossuth téri csipkés neogót palotában! Az ott ülő urak közül többen infarktust kapnának.

Rövidesen azonban nekünk is el kell kezdenünk akciónkat. A társadalmi tolerancia mértékében messzire vagyunk Hollandiától, Dániától. Nem engedhetjük meg, hogy Prága is fényévnvi messze-ségbe ússzon Budapesttől.

Éjszakai tapasztalatok

Néhány évvel ezelőtt – még az olcsó repülőjegyek idején – sokan ruccantak át a hét végére Prágába, a híres meleg diszkót, az U Petra Vokát meglátogatni. Közel és távol ez volt az egyetlen hely, ahol fiú fiúval, lány lánnyal rophatta reggelig és nem háborgatta őket senki. Nos, ez a diszkó ma is működik, de fénye egy kicsit megkopott.

Manapság, amikor Magyarországon hozzászoktunk az új és még újabb bárók, lokálok, zenés táncos helyek megalakulásához és újjáalakulásához, bizony szegényesnek tűnik a tíz éve változatlan U Petra Voka.

A másik bár, a T Klub végképp csak hírének köszönheti, hogy még látogatják a melegék. Szombat éjszaka, amikor ott jártunk, a terem két sarkában két televízió harsogta az aktuális sportműsorokat és túlnyomó részt vegyes párok unatkoztak az asztaloknál.

Kár, hogy az ismert és hírnévre szert tett meleg szórakozóhelyek mára már

elszűrkültek. Ma már senkinek sem jut eszébe Budapestről Prágába utazni egy jó kis meleg éjszaka miatt.

Bevetés előtt

Először cigarettaautomatának néztem a metrómegállóban, aluljárókban, az autópálya parkírozóiban látott fali szerkezeteket. Csak miután társaságunk egyik tagja cigarettát keresve kotonra akadt, csodálkoztunk el: Jé, ez óvszerautomata.

Nem kinyílt, hanem megnyílt

A Jácint a melegéké

Viruljon mindannyiunk örömére!

Hurrá! Vivát! Éljen!

Örömmel számolunk be róla, hogy április végén egy újabb meleg szórakozóhely nyílt Budapesten, a Jácint. Ez mérsékelt árával, egésznapos nyitvatartásával egy kitűnő nappali találkozóhely is lehet.

A Jácint az Október 6. utcában az 5-ös épületben van, tehát közel a József Attila utcához. A másik irányból az Arany János utcai metrómegálló van ideális közelségben.

Nekünk, jövődö vendégeknek mindenképpen jó, ha kis körben több ilyen hely is van. Sorra benézhetünk mindegyikbe, hol történik valami, találkozhatunk-e ismerősökkel, illetve új arcokkal. Mint már sokan tudjátok: nem messze innen az Arany János utcai metrómegállótól az ellenkező irányba indulva a Nagysándor József utcában található a Mystery bár.

De térjünk vissza a Jácinthoz. Az üzlet vezetői ígérk, hogy nem a gyors meggazdagodás érdekében melegítették be a Jácintot. Később is tartani kívánják a jelenlegi mérsékeltnek mondható árszintjüket. Így, mivel belépőt sem akarnak szedni, a Jácint Budapest legolcsóbb meleg helyének ígérkezik.

Az április 27-i bemelegítő, nyitó bulitól kezdve nappal úgy üzemelnek, mint a valamikori Egyetem presszó, tehát reggel 9 órától bárki betérhet. A hely este alakul át zártkörű helyé. A hétvégékre diszkót terveznek. Szó van arról is, hogy bizonyos napokon mint irodalmi kávéház üzemelnek, aztán videoprogramokra is lehetőség lesz. Ha kialakul ennek menetrendje, ezeket is közreadjuk.

A hely megnyitása lapunk számára azért is fontos, mert az üzlet tulajdonosai vállalták, hogy az április 27-i nyitástól kezdve, tehát reggel 9 órától a Mások itt is megvásárolható lesz. Az üzlet vezetői csütörtökönként 5 és 7 óra között egy asztalt is fenntartanak szerkesztőségünknek. A Másokban feladott jellegű leveleket, ha a hirdetőik így óhajtják, akkor itt, ebben az időben is át lehet venni. Ugyanakkor aki hosszabb távra szeretne előfizetni a Másokra, ebben az időpontban itt is megteheti. Amennyiben ez a nap és időpont nem válik be, akkor az Igényeknek megfelelően módosítjuk. Ezt a napot és időt szerkesztőségünk fogadóórának is tekintjük.

Ettől függetlenül a jövőben is naponta bemegyünk felvenni a postafiókunkra címzett leveleket. Aki tehát gyorsabban akar elérni bennünket, a 1399 Budapest Pf.: 701/759-es címen megteheti.

Úgy értesültünk róla, hogy május végén egy további meleg hely nyílik majd Budapesten. Több minden bizonytalan még vele kapcsolatban, ezért nem adjuk meg a koordinátáit. A következő számunkban remélhetően erről a helyről, megnyitásáról is beszámolhatunk.

Ronald Woods:

Jobb, ha közösen lépünk

II. rész

A Mások első számában azzal kezdtem a homoszexuális mozgalmak történetéről írni, hogy Németország volt az első olyan ország, ahol homoszexuális egyesületet hoztak létre, a Wissenschaftlich-Humanitäres Komitee-t. Tíz évvel az indulás után nagyon nehéz helyzetbe került a mozgalom, mégpedig az úgynevezett „Eulenburger-botrány” miatt. Eulenburger-Hertfeld herceg ugyanis az akkori törvényekbe ütköző „homoszexuális tevékenységet” üzött.

Az akkori 175-ös paragrafus a homoszexualitást bűncselekménynek minősítette, és – lám – akadtak a német uralkodó elitben is titkos homoszexuálisok.

Ezek az emberek fontos döntéseket hoztak a politikában, az iparban, ezzel támogatva a rendszert, ugyanakkor négy fal között „törvénytelen” szexuális életet éltek. E törvény ellen viszont nem küzdöttek.

Pedig talán célszerűbb lett volna a nyilvánosság elé lépni, és bebizonyítani, hogy a homoszexuális nem perverz állat, hanem politikus, cégtulajdonos, báró, sőt Kaiser (Császár!) is lehet...

A századforduló német sajtója kiteregte, hogy a jól ismert ipari vezető, Alfred Krupp Capri szigetén olasz fiúkkal olyasmiket művelt, amik Németországban bűncselekménynek számítanak. Krupp, miután titkait hazájában kitergették, öngyilkosságot követett el. Capri egyébként híres menedékhelye volt a gazdag német melegeknek, és mind a mai napig megjelenik egy német folyóirat „Capri” címmel.

Krupp halála után öt évvel, 1907-ben teregette ki a sajtó, hogy von Moltke gróf és Eulenburger-Hertfeld herceg, valamint Bernard von Bulow herceg, az akkori kancellár szintén „homoszexuális tevékenységet” üz. (Éppen csak a Császár nem szerepelt a listán.)

Az ügy a bíróság elé került, és a tanúk között az a Magnus Hirschfeld is megjelent, aki az úgynevezett *urning elmélet* felhasználásával megpróbálta bebizonyítani, hogy akkor is lehet valaki homoszexuális, ha nem sértette meg a 175-ös paragrafust. (Lásd az előző számot az *urning elmélet*ről!) Hirschfeld ezzel az ügyes logikai levezetéssel alapjaiban kérdőjelezte meg a 175-ös paragrafust.

A botrány sajnálatos eredménye mégis az lett, hogy a homoszexuálisok és a heteroszexuálisok közötti viszony

még jobban megromlott. Így a nyilvánosság elé lépés nem járt sikerrel. Sok meleg férfi fenyegetettnek érezte titkos életvitelének biztonságát. Sokan elhagyták a homoszexuális egyesületet, az említett Komitee-t, elvonva támogatásukat, és visszamenekültek a zárkózott egyéni életbe.

Fölvetődött tehát a kérdés, amely ma is súlyos gondként jelenik meg a homoszexuálisok életében, hogy egy ilyen mozgalomnak mi a jobb: a nyilvánosság, vagy a titkosság?

A mozgalom csak az első világháború – és a régi rendszer bukása – után tudott újjáéledni.

1919-ben Hirschfeld megalapította az Institut für Sexualwissenschaft-ot, a Szexuáلتudományi Intézetet, amely nagy tekintélyt élvező világhírű intézettel vált. 1920-ban Kurt Hiller kezdeményezésére homoszexuális csoportot alapítottak politikai célzattal. 1921-ben Hirschfeld megalapította a World League for Sexual Reform-ot, a szexuális reformok világbizottságát. A huszas években ez a bizottság 130 000 tagot szerzett világszerte.

A mozgalom sikere mellett ekkor virágzott a berlini meleg élet. Igazi aranykor volt, amely számos homoszexuális vonzott Németországba. Például Christopher Isherwoodot, akinek Isten veled, Berlin! című novelláskötete nyomán készült a *Kabaré* című musical.

A huszas években több mint harminc folyóirat jelent meg, melyek közül a *Die Insel* (A sziget) 150 000 példányban került forgalomba. Tekintettel a politikai befolyás erősödésére, úgy tűnt, hogy idővel sikerült megszabadulni a hírhedt 175-ös paragrafustól, mivel a Kurt Hiller-féle bizottság és ennek állásfoglalása mind több támogatóra tett szert a Reichstagban.

Mielőtt továbblépünk a német mozgalmak történetében, nézzük meg, mi történt ekkor a világ más pontjain!

Körülbelül 1914-ben alakult meg a British Society for the Study of Sex Psychology, a brit szexuális pszichológiai kutatás társasága. E társaság legfontosabb tevékenysége a szexuális felvilágosítás volt. A leghíresebb tagok közé tartozott G.B. Shaw és E.M. Forster. A társaság elnöke Edward Carpenter, szocialista író volt.

Carpenter elfogadta az *urning*-teóriát, de szimpatikusnak tartotta a Walt Whitman-féle ideált is (lásd az előző számot!). Carpenter és társai fontos

könyveket írtak a homoerotikus szerelemről. Ilyen volt Radclyffe Hall leszbikus könyve, a *Well of Loneliness*, (A magányosság kútja), amely 1928-ban jelent meg. Ezek a könyvek egy egész generáción át hatottak az angolszász világban.

Az irodalom fontossága még erősebb volt Franciaországban, ahol a második világháború előtt még egyáltalán nem voltak meleg egyesületek. Marcel Proust, André Gide és Jean Cocteau voltak a leghíresebb írók, akik könyveket írtak a homoszexualitásról, de sok kevésbé ismert író is volt közöttük.

A párizsi meleg kulturális- és klubélet már régóta híres volt, de valahogyan nem sikerült a mozgalomnak megvetnie a lábát az egyébként liberális francia társadalomban. Így például a rendőrség rendszeresen betiltott minden meleg folyóiratot.

A mozgalom az USA-ban is sikertelen volt, ahol a század kezdetén a német Komitee tagjai előadásokat tartottak egyes USA-városokban.

Csak 1924-ben hozták létre az első meleg egyesületet, mégpedig Chicagóban, ahol a német származású Henry Gerber volt a főszereplő.

A rendőrség rövid időn belül betiltotta ezt az egyesületet, és Gerbert kirúgták munkahelyéről.

A homoszexualitás ugyanolyan tabu volt az amerikai társadalomban, mint bárhol másutt. Így például a filmcenzor kíméletlenül kivágta a hollywoodi filmekből azokat a képeket, amelyek a homoerotikus érzés akárcsak felmerült. A filmekben csak „normális”, „szép”, „tiszta” heteroszexuális kapcsolatokról és életvitelről lehetett szólni, és nem létezett se egyesület, se újság, se akciócsoport, amely az alternatív életformát képviselni tudta volna. (Magyarországon ugyanekkor még a *homoszexualitás* szót sem volt szabad kiejteni. – A szerk.)

**Következő számunkban
a homoszexualitás
egyik legsötétebb korszakáról
lesz szó.**

Gondolatok szabadon

A magyarországi AIDS-fertőzöttek rovata

Sokan kérdezik tőlem, amióta az AIDS-fertőzöttek egyesületében a PLUSS-ban tevékenykedem, hogy miért csinálom?

Szerintem már a kérdésfeltevés is rossz. Szerintem azokat kellene megkérdezni, akik nem cselekednek. Akik látják a gondokat és mégsem tesznek semmit megszüntetésük érdekében. Miért nem?

Tudom, hogy az embereknek van véleményük a dolgokról. Kényelemből, vagy lustaságból mégis csöndben maradnak. Pedig akkor kezdődik a cselekvés, amikor megszólalok. Ha ezt megteszem, ezzel másokat is állásfoglalásra készítetek.

Magyarországon megszokták az emberek, hogy majd más, egy felső hatalom választ ad a kihívásokra.

Gyűlölöm, hogy koszos ez az ország; eltévedtem, hogy kiirtják az erdők, parkok fáit; nem örülök, hogy a belvárost ellepik az utcai árusok, és értetlenül nézem, hogy a homoszexuálisok nem képesek saját érdekeiket megvédeni; nem értik meg AIDS-fertőzött társaik SOS jelzéseit.

En már gyenge vagyok minden rossz miatt kiabálni. Huszonöt évesen négy évi vírushordozás után csak egy dolog van, ami miatt nem hallgathatok, ez pedig az AIDS.

En kis naiv! Azt hittem, ami közérdekű, azt lehet elvből, hittel végezni. Hamar rá kellett jönnöm, itt is – látszólag – csak nekem fontos, amit teszek. Igyekeztem tapasztalataimat megosztani másokkal. Hiába. Még ma sem veszik komolyan az AIDS-veszélyt. Sajnos mi HIV-fertőzöttek is hajlamosak vagyunk az önsajnálatra. Ahelyett, hogy sorsunkból erőt merítve a betegség továbbterjedésének megakadályozásán fáradoznánk, begubózunk.

Néha szükség van segítőkre. Kértem is. A válasz: Nem fizetnek nekem ezért semmit. Hát mindenért fizetni kell? Ennyire tudnánk csak együttműködni akkor, amikor az egészségünkről, a sorsunkról, az életünkről van szó?

Megette a fene! Lehet, hogy én hamarosan elpatkolok. Hányunknak kell még meghalnia, hogy észhez térjenek azok, akik érintettek lehetnek?

En nem tartozom azon szerencsések közé, akik már a pályában tudták, hogy homoszexuálisok. Több évi vívódás után tudatosodott bennem. Ma sem bánom és nem is tagadom meg önmagam.

Nagy kár, hogy a közvélemény mennyire nem ismer minket.

Alig kezdtem el tudatosan élni ezt az életet, a sors „megajándékozott”: tízmillió ember közül az első hetven AIDS vírushordozó közé kerültem. Ráadásul ilyen fiatalon! „Ez szép mulatság, férfi munka volt.” Kár, hogy sem a közvélemény, sem a meleg társadalom nem ismer minket.

Fiúk! Nincs más hátra: védekezni kell!

Te is tehetsz róla, ha minden jó szó ellenére szervezetedbe jut a vírus. Jegyezd meg: csak a stabil, állandó partner jelenthet száz százalékos biztonságot. Természetesen csak vérvizsgálat után. Addig is biztonságos szex! Igaz, ez később sem elvetendő.

En 1985-ben hallottam először a vírusról. Stabil partnert választottam. Akkor azonban még nem tudtuk, hogy ő már két éve pozitív. Tanulmányaim miatt egy évig szinte nem is találkoztunk. Pontosan emlékszem arra a napra, amikor együtt voltunk. Utólag mindent tisztán látok. Ő meghalt, és én is megkaptam a pozitív leletemet.

Számomra jó volt, hogy elvégeztettem a kontrollt.

Mindenek előtt: Nem fertőzők tovább. Fokozottabban vigyázhatok például rád is! (Nyugi! Már régóta csak a pozitív-pozitív szexuális kapcsolatot részesítem előnyben. En és társaim is bizonyítani tudják, hogy a pozitív-negatív szex is lehet biztonságos, még hosszabb távon is. Ez kölcsönös meg egyezés és figyelem kérdése. Mindenki a maga belátása szerint dönt ebben a kérdésben.)

Másodszor: Tudom, hogy gyengébb az immunrendszerem. Sokkal jobban vigyázok magamra. Így már jó ideje stabil az egészségi állapotom. Bizonyítható, hogy késleltetni lehet a betegségek kialakulását. Már ma is vannak stabilizáló gyógyszerek. Ha a kutatások ilyen ütemben folynak, akkor a betegség jele nélkül is van esély a túlélésre! Te is vigyázz magadra és másokra is! Ha a meleg képesek lesznek erre, akkor az USA-ban tapasztalható módon itthon sem fog nőni a fertőzöttek száma.

Egyelőre ennyit. Ha van kérdésed, én vagy a PLUSS egyesület tagjai közül valaki szívesen válaszol Neked.

– A PLUSS részt vett a társadalmi szervezetek részére kiírt pályázaton. Az országgyűlés 1991. március 20-i ülésnapján határozatot hozott, miszerint az „Egészségügyi rehabilitációs, prevenció és egészségmegőrzési tevékenységet folytató szervezetek” közül egyesületünk 3 millió forint támogatást kap.

– Megjelentettük első évkönyvünket, mely az 1989 augusztustól végzett munkánkat foglalja össze. A könyv ajánló sorait dr. Surján László népjóléti miniszter írta.

– Újabb elutasító választ kaptunk a Főpolgármesteri Hivataltól arra a beadványunkra, melyben kértük az egyesületünk által felvetett lakásprobléma megoldását.

– 1991. május 13-án a László Kórházban ünnepélyesen átadjuk azt a fogászati rendelőt, mely minden HIV-pozitív személy számára kíván egészségügyi ellátást biztosítani. A fogászati berendezést a Vöröskereszt segítségével, a genfi Fondation Pro Viktimis-től kapta ajándékba a PLUSS.

Kérjük, anyagi támogatásokkal segítsétek a PLUSS tevékenységét – az AIDS ellen és a betegeinkért!

A PLUSS csekkszám:
202-88886 – pénzforgalmi jelzőszám
202-00412-0010 – számla javára
Magyar Hitel Bank RT.

Az adományozó „közérdekű kötelezettség vállalás” címén adókedvezményt kap.

Mindenkit várunk!

A Mások első számában egy felhívást tettünk közzé, amelyet a kaliforniai székhelyű Mobilization Against AIDS aktivistái juttattak el szerkesztőségünkbe.

Ebben a cikkben leírtuk, hogy a kaliforniai csoport 1983 óta minden év május 19-én meg-

emlékezést szervez az AIDS-ben szenvedők érdekében és a már elhunytakért.

Míg az első gyertyafényes megemlékezéseket csak az amerikai városokban rendezték, ma már 31 ország 220 városában számon tartják.

Az említett cikkben a Lambda Budapest Baráti Társaság ismertette elhatározását, hogy felveszi a kapcsolatot az érintett társadalmi szervezetekkel a közös akciók megszervezésére, a május 19-i gyertya gyűjtásra.

Ezt követően jelentek meg a Magyar Vöröskereszt és a Vörös Félhold Mozgalom közös plakátjai, felhívásai az utcákon. Ezek a „Gyűjts fényt a sötétségben” jelszó alatt különböző rendezvények szervezését jelentik be május 8-ra. Ami bennünket érint: kéri a lakosságot, hogy ezen az estén a háború áldozataira emlékezve mindenki tegyen gyertyát ablakába.

Tiszteljük akciójukat és sikert kívánunk nekik, de be kell látnunk, két gyertyás akciót, ráadásul ilyen közel egymáshoz, nem lehet megszervezni. Ezért csak hozzátok szólunk, meleg barátaink: Mi ne feledkezzünk meg az AIDS-ben elhunytakról, a HIV-fertőzöttekről. Május 19-én este leg-

alább mi gyűjtünk gyertyát, tegyük ki az ablakba.

Felhívásunk nyomán jelentkeztek szerkesztőségünkben a HIV-pozitívokat Segélyező Egyesület, a Pluss aktivistái, hogy ők ezen a napon elültetnek egy fát a László Kórház udvarán. Teszik ezt 4 órakor, amikor látogatási idő van a kórházban, tehát bárki bemehet. Azt szeretnék, ha minél többen jelennének meg a 11-es épület melletti parkban.

Ez a fa ugyanis az összefogást is jelképezi. A hazai meleg szervezetek tagjain kívül a kórház dolgozóit, orvosait, a Vöröskereszt aktivistáit és a vezető lapok munkatársait is meghívták az eseményre.

Jó lenne, ha minél többen eljárnának! Kell, hogy a kívülállók lássák: nem hagyjuk magukra a HIV-pozitívokat, továbbá a meleg társadalom erejét is demonstráljuk a remélhetően tömeges megjelenéssel.

Tehát az időpont és a helyszín még egyszer: 1991. május 19. délután 4 óra a László Kórház 11-es épülete melletti park.

Ezen az estén a Szindbád moziban Zolnai Pál Védtelesség című filmjét vetítik. Az előadást fél 9-kor kezdik. A filmet premier előtt mutatják be, kizárólag az emléknapi tiszteletére. Helyfoglalás az érkezés sorrendjében. Így tehát érdemes igyekezni.

A gyertyát pedig a moziba indulás előtt ne felejtsetek el meggyújtani és az ablakba kitenni!

Önkéntes alapon

Hideg szél az iskolákból

Alapítvány a legrászorultabbak részére

Keveset hallani mostanában a Magyar AIDS-alapítványról. Az alapítványt 1987 novemberében újságírók, orvosok, pszichológusok hozták létre. A kuratórium tagjai szabadidejükben végzik ezt a vállalt munkájukat.

Az alapítvány léte egy 2000 dolláros svájci adománnyal kezdődött. Elsődleges célul azt tűzték ki, hogy századunk egyik legveszélyesebb betegségére felhívják az emberek figyelmét. Gyakorlati szinten ez azt jelenti, hogy az alapítvány prospektusokat bocsát ki, plakátokat készít és filmek gyártását támogatja. Ezen kívül évente pályázatot hirdetnek meg. Jutalomban, kitüntetésben részesítik azokat, akik az elmúlt év során a leghatékonyabb AIDS-megelőzési munkát végezték.

Az alapítvány nagyon kevés pénzzel rendelkezik – annak ellenére is, hogy az első magyar alapítványok egyike volt, s így viszonylag könnyű volt szponzorokat találni. Kétszer is meg kell tehát gondolniuk, hogy pénzüket mire fordítják. A kuratórium tagjai nem utaznak alapítványi pénzen külföldi konferenciákra.

Az alapítvány feladatának tekinti a különféle kezdeményezések támogatását. Ennek keretében például rock-együtteseket támogatnak, amelyek viszonossággal AIDS-t megelőző propagandát fejtenek ki koncertjeiken.

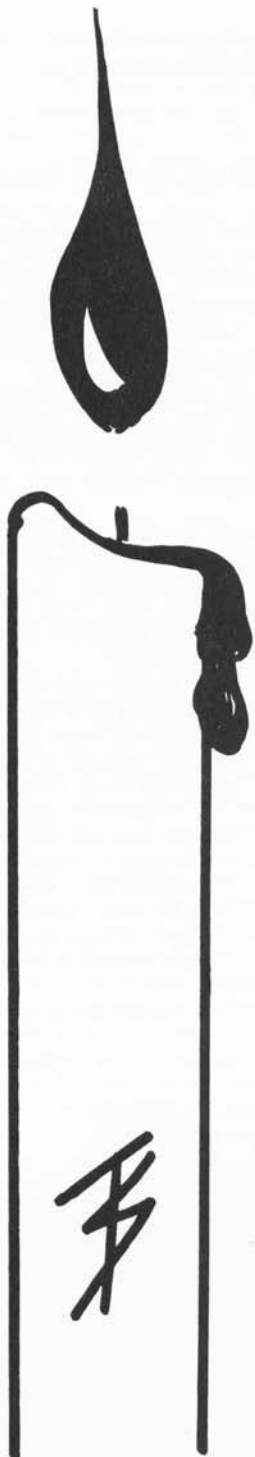
Az elmúlt évtől az alapítvány egy ötven fős önkéntes gárdával segíti a rászorulókat a legrászorultabbakat. Az AIDS-megelőzés mellett karitatív tevékenységet is folytatnak. Kirándulások szerveznek a PLUSS-nak, menekültek gyermekeinek.

Állandó kapcsolatot tartanak a Tököli Fiatalok Börtönében fogvatartottakkal. Az onnan kiszabadulókat ruhával, munkahelykereséssel, a polgári életbe való visszailleszkedés módjaitól, sok jó tanáccsal segítik. Indirekt AIDS-megelőzés is folyik Tökölon. Ilyen például az AIDS-toto, amelyet a bentlők lelkesen töltenek ki az apró nyereségek reményében.

Az általános és középiskolai nevelőmunka volna igazán fontos. Sajnos az iskolák részéről inkább az ellenérzést tapasztalják. Példa erre: 1989-ben az alapítvány egy prospektusból, plakátokból, oktatófilmből álló csomagot küldött az ország 800 általános és középiskolájába azzal, hogy ha módjukban áll, legalább a videokazetta önköltségi árát (1500 forint) küldjék meg az alapítványnak. Huszonnyolc iskola méltatta válaszára a kezdeményezést és a huszonnyolcból két helyről érkezett pénz is.

Az alapítványnak nincs nyilvánossága sem a rádióban, sem a tévében. Az e célra szánt ingyenes műsoridő elképzeltetetlen. Döbbenetes az illetékesek felelőtlensége, szűklátókörűsége. Könnyen lehet, hogy néhány év múlva nagyszámú renddel nagyobb összegeket kell majd költeni a betegek ápolására.

A közelmúltban jótékony célú képzőművészeti kiállítást rendezett az alapítvány a Fórum szállóban, nyolcvan művész küldte el alkotását. A szálloda ingyen biztosította a helyszínt, a Múcsarnok pedig díjmentesen végazte el a képek zsűrizését. Az alapítvány 200 ezer forint bevételre tett szert a kiállításon. Ennek az összegnek nagy részét a következő AIDS-világnapon fogják kiosztani.

Nyílt levél

Kedves Gábor!

Nagyon szeretném, ha a mellékelt levelet teljes terjedelmében leköznétek a lapotokban. Hogy miért tartom ezt fontosnak? Olvasd el a levelet és akkor megérted.

Üdv.: R.W.

Kedves Magyar Barátaim!

Három éve élek és dolgozom Magyarországon. A kisebb-nagyobb súrlódásoktól eltekintve eddig nem történt velem különösebb kellemetlenség. Legalábbis eddig, április 16-ig nem. Akkor azonban átéltem életem egyik legmegalázóbb helyzetét, mégpedig a Lokál nevű szórakozóhely bejárata előtt.

A Dél-afrikai Köztársaságból meglátogatott egy újságíró ismerősöm. Egy cikksorozatot készül írni lapjukba az Európában élő cigányság helyzetéről, illetve az itteni faji előítéletekről. Róla annyit, hogy bőre nem fehér, nem is fekete. Magyar szemmel egy nyaralásból hazatért cigány fiúnak is lehetne nézni.

Április 16-án a Lokálba szórakozni mentünk volna. Én már többször voltam a Kertész utcai klubban. Most április 16-án is simán bejutottam volna. Újságíró ismerősömtől azonban igazolványt kértek az ajtóban. Az illető érvelése az volt, hogy láthatom mi van a Váci utcában! Csak úgy nyüzsögnek ott az arabok. A Lokál tulajdonosai nem akarják, hogy ez náluk is így legyen.

Tisztelt Lokál Tulajdonosok!

1. Ha mindenkitől kérnek igazolványt, akkor mindenben van. Akkor ez egy helyi sajátosság. Akkor azonban mindenkitől kell kérni.

2. Ha csak az arabokat akarják kiszűrni, akkor ezt nyilvánosságra kell hozni. Táblára kell kiírni, hogy mindenki egyértelműen tisztában legyen vele. Tudják meg a kívülállók és az érdekeltek, tehát az arabok is. Hogy ebből akkor óriási nemzetközi felzúdulás lenne? Valószínűleg. De ha így döntött a Lokál vezetése, akkor merje vállalni döntését!

3. Végül ki az, aki eldönti, hogy az ember arab vagy más nemzetiségű? Az

ajtóban álló? Nem biztos, hogy jó az ítélete. Esetünkben is alaposan melléfogott!

Kedves Magyar Barátaim!

Nagyon szeretném, ha vita indulna a magyar meleg közösségben az etnikai különbségek miatti feszültségekről. Magyarország most nyitott a világ felé. Sok külföldi jön ide. Egyre többször fordulhat elő ilyen kellemetlenség. Jó lenne, ha „családon belül” tisztáznánk a dolgokat, még mielőtt kikerülne körünkől, még mielőtt külföldre is kijutna a hír, hogy Magyarországon a bőr színe alapján osztályozzák az embereket.

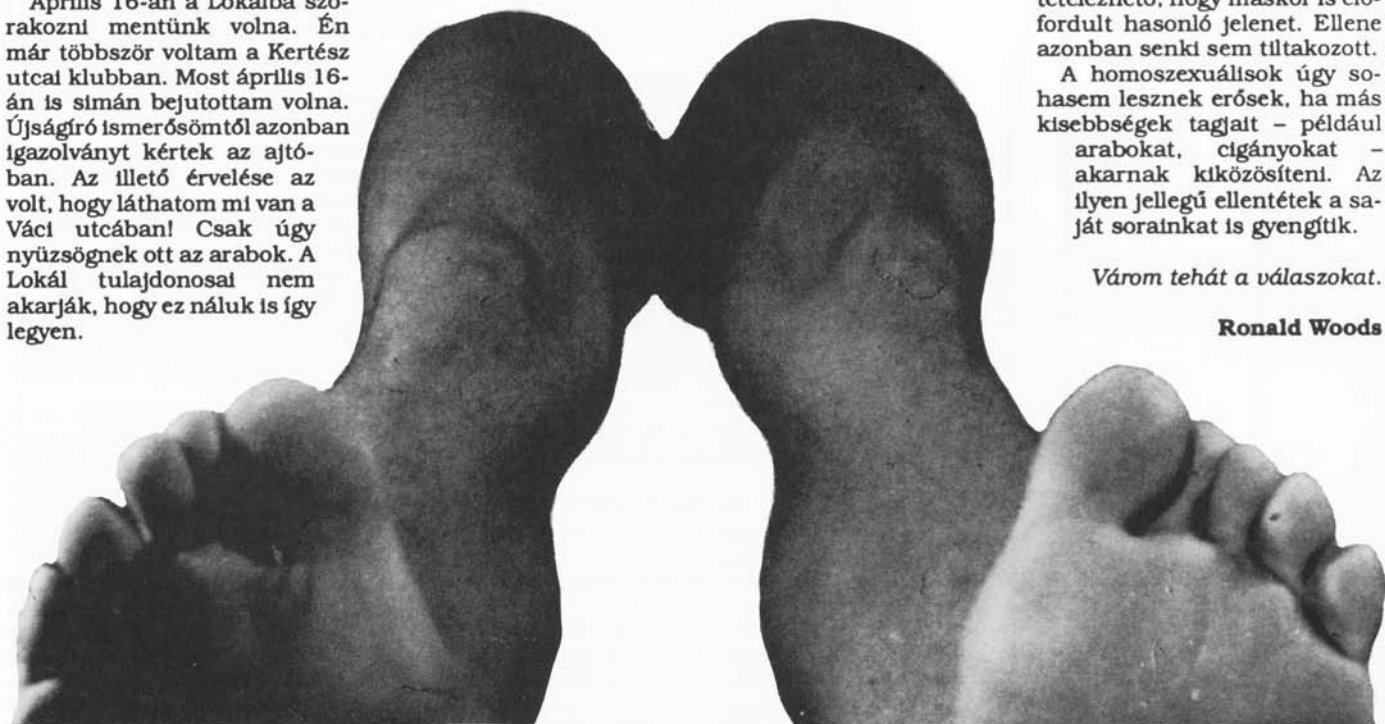
Az most szinte mellékes, hogy a külföldi lapok valószínűleg sorra átveszik – mint jó kis csemegét – a Lokál bejáratánál lezajlott vitát. Nem értem, miért van szüksége a Lokálnak erre a külföldi negatív hírverésre?!

Ez az eset a magyarországi homoszexuálisokra sem vet jó fényt. Feltehetőleg, hogy máskor is előfordult hasonló jelenet. Ellene azonban senki sem tiltakozott.

A homoszexuálisok úgy sohasem lesznek erősek, ha más kisebbségek tagjait – például arabokat, cigányokat – akarnak kiközösíteni. Az ilyen jellegű ellentétek a saját sorainkat is gyengítik.

Várom tehát a válaszokat.

Ronald Woods

Gyilkosok a homoszexuálisok?

Martinkó Károly rémálmai

Nem tudom, hogy örüljek-e, vagy sajnáljam, hogy már nemigen lehet látni a könyvárusoknál. Elfogyott. Vajon azért-e, mert olyan fergeteges sikere volt, vagy (mint ahogyan remélem) kis példányszámban jelent meg.

Az ilyen könyv megírásához nem kell különösebb tehetség, sem szociológiai ismeret. Nem kell hozzá semmi más, csak egy kis pénzéhség és egy nagy adag tisztességtelenség. Martinkó úr elővesz tíz évvel ezelőtt történt bűnügyeket, amelyek akkor is nagy vihart kavartak, feltételezhető tehát, hogy most is haragni fog rá a nagyrémű. És egy olyan elvakult, gyűlölettől csöpögő, indulatos könyvvel örvendeztet meg bennünket, amelyet minden jóérzésű ember visszautasít.

Kezdjük a címmel: Homoszexuális gyilkosok. Szeretném Martinkó Károlytól megkérdezni, hogy ha arról olvas, hogy megerőszakoltak és megfojtottak egy kislányt, vajon arra gondol-e, hogy ezek az elvetemült heteroszexuálisok? És vajon miért a homoszexuálisok számláját terheli a gyilkos birkózó, aki eszméletlenül verte és egy medencébe fojtotta áldozatát, akinek egyetlen bűne az volt, hogy homoszexuális. És mit keres itt Mónika, a nőimitátor? Sorolhatnám tovább, de nincs értelme. Már ennyiből is világosan kitérünk, hogy még ilyen tendenciózus válogatás mellett is becsúszik egy-egy eset, amikor a homoszexuálisok az áldozatok. Mindnyájan tudjuk és nem kell különösebben elmélyedni a bűnügyi statisztikákban ahhoz, hogy kiderüljön: a homoszexuálisokra pontosan nem az a jellemző, hogy bűnelkövetők, hanem hogy potenciális áldozatok. Mégis a szerző e tényeket figyelmen kívül hagyva homoszexuális gyilkosok címszó alá gyűjti még azokat a bűneseteket is, ahol ők az áldozatok.

Magukra a bűnügyekre nem is érdemes túl sok szót vesztegetni, hiszen ismert esetek újra felsorolása csupán. Sokkal érdekesebb a könyv bevezetője és záróriportja.

A bevezetőben Martinkó Károly elmeséli, hogy még hat éves sem volt, amikor egy „tányérsapkás alak” megakarta erőszakolni. Ez, hála az ő ellenállásának, nem sikerült. Martinkó úr azonban biztos abban, „hogy azóta megszámlálhatatlanul sok kislány számára súlyos – ha nem a legsúlyosabb – következményekkel járt a homokosokkal történt találkozás”. Úgy gondolja,

hogy dokumentumriport-kötete (ahogy ő nevezi) hozzájárulhat, hogy a jövőben kevesebb fiúgyermek váljék homoszexuálissá vagy biszexuálissá! Majd értelmetlen módon hozzáfűzi: „könyvemmel csakis a segíteni akarás vezérel, s nem a homoszexuálisokkal szembeni gyűlöletkeltés”. Ehhez képest mindent elkövet, hogy a homoszexuálisokat egyértelműen a gyerekgyilkosokkal azonosítsa, akiket elvakít a szexuális vágy és ilyenkor mindenre képesek. E könyv elolvasása után minden kívülálló úgy érezheti, hogy a homokosok a bűnöző világ határmezsgyéjén, a társadalom periferiáján tengetik riasztó életüket egyetlen cél által vezérelve, hogy szexuális étvágyukat bármilyen áron is csillapíthassák.

Martinkó úr, bár látszólag behatóan ismeri a meleg világot, mégis az az érzésem, hogy annak csak egy kis töredékével került kapcsolatba. Még ha el is tudna feledkezni személyes ellenszenvéről, akkor sem tudna objektív képet nyújtani e bonyolult világról, hiszen ő csak egy szűk réteget, a legajlóját, a bűnözőt ismeri, ami semmiképpen sem jellemző a homoszexuális világ egészére.

Az előszónál még izgalmasabb az utolsó fejezet, amely a homoszexuálisokról erkölcsrendészeti szempontból címet viseli. Itt hosszan idéz a Homérosz Lambda alapszabályából (az egyesület vezetőinek tudta és beleegyezése nélkül), majd Galbács Mihály zászlóstól – a „homoszexuális-vonal első számú felelősétől, aki fiatal nyomozó léteire kitérő munkát végez e területen”, – tudunk meg érdekesítő adatokat a homoszexuálisok szexuális szokásairól valamint egy meglepő statisztikai számításról is a világ tudomására hoz. E homoszexuális-szakértő szerint a homoszexuálisok „többsége nyilvános WC-ben, a fülkék válaszfalán kialakított lyukakon keresztül próbál kielégülni az 50–100 Ft-ért vásárolt néhány perces partnereik által”. Azt is megtudjuk tőle, hogy többségüknek „pipihús kell”. Ez azért veszélyes a társadalomra, mert „ezer homoszexuális évente akár tízezer vagy még több tizenéves-tizennyolc év közötti fiút megrongosít. Ez pedig azzal a jövőbeli következménnyel járhat, hogy évek múltával egyre több lesz a homoszexuálisok, a gyermekutódokról nem gondoskodó férfiak száma!” Ez után a zseniális és kétség kívül egyéni eszmefuttatás után már csak azt nem értem, hogy hogyan

létezik még a világon egyáltalán „egészséges férfi”, miért nem halt ki az emberiség és hogyan lehetséges, hogy a homoszexuálisok aránya a társadalomban nagyjából állandó?

Galbács zászlós úr egyébként rendszeresen megjelenik egyedül vagy többed magával a Kertész utcában működő homoszexuális klubban. Ez ellen ugyan tiltakozott a klub vezetője, de ez számukra „nevetséges”, hiszen csak azért tartanak ott ellenőrzéseket, hogy védjék a tisztességes klubtagokat és kiszűrjék a bűnözőket.

Én most szeretném megköszönni a zászlós úrnak ezt a feltétlen atyai védelmet, de talán bízza a tisztességes klubtagokra, hogy kérnek-e belőle. Ne akarja akaratuk ellenére rájuk kényszeríteni nem kívánatos jelenlétét.

Végül szeretném megemlíteni Zvolcsky Zita nevét, aki a fedéltervvel tette teljessé e művet. A borítón egy vicsorgó, eltorzult arcú férfi látszik, kezében villogó pengéjű tőrrel. Gondolom ez egy homoszexuális lehet, akiben éppen feltámadnak a gyilkos szexuális indulatok. Szerencsére e vadállat rács mögött van. Oldalról még benéz a képbe egy csücsörítő szájú figura, akiről nem dönthető el pontosan, hogy azért csücsörít-e, mert ő egy afféle uncilis-muncilis típusú buzsi, vagy az ő arcát is a gyilkos ösztönök torzítják el.

Kedves sorstársam, te szerencsétlen, gyilkos ösztönökkel megvert, nyilvános WC-k oldalán kereszttel kielégülő, népességcsökkentő homoszexuális! Ha többet akarsz megtudni magadról, fordul bizalommal Martinkó Károlyhoz, hiszen az ő „harangja értünk is szól” és olvasd el a Homoszexuális gyilkosok című művét. Előtte azonban vérnyomáscsökkentőt és nyugtatót feltétlenül vegyél magadhoz.

És ha a könyv olvasása után fölmerül benned a kérdés, hogy ezt is lehet, hogy 1990-ben az újképzésű magyar demokráciában lehetséges egy amúgy is megvetett kisebbség elleni úszító könyvet kiadni, hogy a társadalom egy nagylétszámú csoportja ellen lehet gyűlöletet kelteni, hogy a már létező két homoszexuális egyesület miért nem mozdította füle botját sem, hogy a társadalom jobb érzésű tagjai miért nem háborodnak föl az efféle szennyirodalom láttán, – akkor a választ ne tőlem várd.

Láner László

Csepregi Sándor

A leleplezés

Ott állt a lámpa halvány fénye alatt. A másik oldalon egészen sötét volt, de nyilvánvalóan őt figyelte az a nő meg az a pizsamás férfi. Elindult balra, és odaát azok is utánamozdultak. Aztán visszatért a lámpa alá, s az úttest másik oldalán lévők is visszaálltak őrhelyükre.

A nő jött át előbb:

– Ugye, te buzi vagy.

Ez nem kérdés volt, hanem állítás. Nem válaszolt. A nő remegett az izgalomtól és a gyűlölettől. Kihízott pólóján átnyomódtak a mellbimbói.

Autóbusznak nyoma sem volt, felesleges lett volna a megálló felé indulni.

– Most visszamegyünk, és mindent bevallasz. Vagyazz, mert a Lajosnál kés van.

A pizsamás is lassan átfött. Hátig ki volt gombolva a pizsamája. Nem látszott, hol tartja a kést.

– Most visszamegyünk. A Laci még mindig ott fekszik az ágyon, ahol buziztatok. Visszamegyünk, és mindent bevallotok.

A nő és a pizsamás mögéje álltak. Meglőkték, amiből kiderült, merre van az úticél. Ekkor már hallani lehetett az autóbusz közeledő hangját.

Nem nézett a megálló felé. Lassan megindult a nő és a pizsamás előtt.

Amikor a busz abba a sebességbe kapcsol, ami a lassítást jelzi, hirtelen előrehajolt. Utánakaptak, de hátra lépett, és át tudott bújni a nő és a pizsamás között.

A busz mégsem állt meg, sőt gyorsított. Integetni kezdett a sofőrnek, és az úttestre rohant. Az autóbusz lámpája arcába világított. Tekintete és minden mozdulata segítségért kért.

Ekkor érte utol a nő és a pizsamás. Lerántották az aszfaltra.

A sofőr nézte a jelenetet, és egy kis kanyarral gondosan megkerülte őket.

Az udvaron át bementek a kis földszintes házba.

– Most akkor vagy te vagy a buzi, vagy a Laci – mondta a nő.

A konyhában főzelékszag, az üveges szobaajtón verekedés nyomat.

A megvetetlen ágyon alsónadrágban feküdt egy részeg férfi.

A nő az ablakra mutatott.

– Nem húztátok be a függönyt. Mindent láttunk az udvarról. Te buzi vagy, de a Laci a férjem.

– És a Laci is buzi – mondta a pizsamás.

A férfi az ágyon részeg nyögéseket hallatott.

A nő rikácsolni kezdett.

– Nem igaz, a Laci nem volt buzi, nem volt buzi!

– De most már buzi. Úgy csinál, mintha részeg lenne. Pedig józanabb, mint te vagy én.

– De most már rendőrileg hurcoltatom el innen – ordította a nő.

– A bíróságon úgyis nekem fognak igazat adni. Tettenérés. Ennél nem kell több. És itt most mindent írásba veszünk. Ez innen repülni fog – mutatott az ágyon fekvőre, aki továbbra sem volt hajlandó megmozdulni. – Ott, azon az ablakon láttuk az udvarról, ahogy buziztatok egymást. Nem húztátok be a függönyt.

A férfi az ágyon most már kinyitotta a szemét, de nem szólt egy szót sem. Részeg nyögéseket hallatott, de látszott, hogy józan. Végnézett a jelenlévőkön. Aztán

behunyta a szemét és tovább nyögött.

– Szépen előveszed a személyidet, leírjuk, ami történt, mindent aláírsz, aztán elmehetsz – mondta a nő.

A pizsamás nem szólt semmit, csak mustrálgatta a kényszerített jövevényt.

A személyi igazolvány nem került elő.

– Menj el a rendőrért! – mondta a pizsamás.

– Most még nem kell ide rendőr!

– Hozz egy rendőrt, anélkül úgysem ér semmit, amit itt leírunk.

– Persze, hogy aztán mindent letagadjanak! Itt buziztátok egymást egész este. Írjátok le az egészet, írjátok alá, aztán készen van. Még én menjek rendőrért! Hogy aztán még minket is bevilgyenek!

– Menj el a rendőrért!

– Aztán mit szoktatok csinálni? – kérdezte a pizsamás. A pizsamáján fölül nem volt gomb, nem is tudta volna begombolni. – Figyeld, nekem megmondhatod, mit szoktatok ti buzizni csinálni.

A pizsamás valóban kíváncsi volt. Szemében a titoktartás ígérete.

– Kérdezd meg a Lacitól, hogy mit szokott csinálni.

– A Laci nem beszél.

A pizsamás az ágyon fekvőre nézett. Az nem mozdult.

– Mit szoktatok csinálni? – A pizsama alatt szőrös, még nem hájas férfimell domborodott.

– Láttátok a függönyt mögül.

– Nem lehetett jól látni.

– El volt húzva a függöny, nem?

– Nem volt jól elhúzva. Nem lehetett látni rendesen. Meg sötét is volt.

Nézték egymást.

Az ágyon fekvő megint nyögni kezdett.

– Te szálltál rá, vagy ő csalt ide?

A kérdés válasz nélkül maradt. Tovább nézték egymást.

– És ti is beosztjátok?

– Mit?

– Beosztjátok, hogy ki a fiú meg a lány?

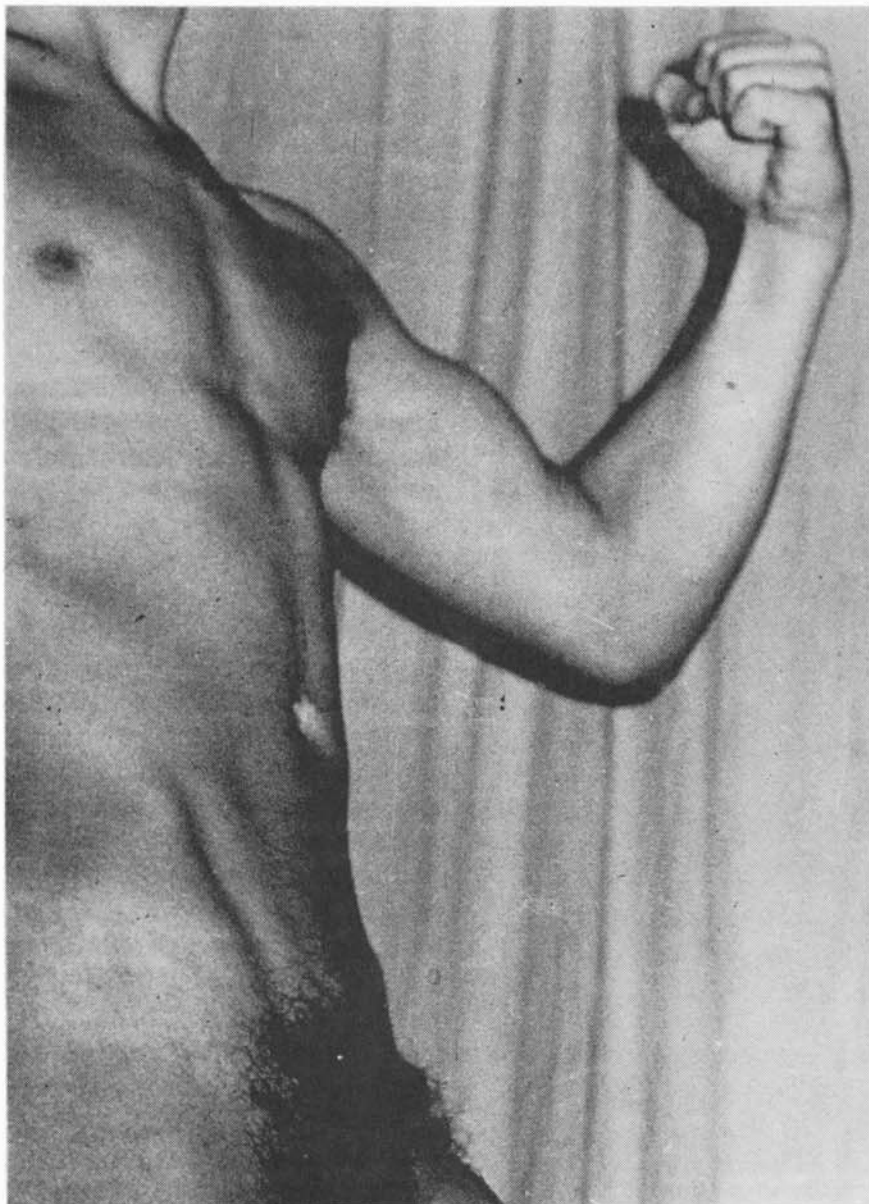
Újabb csend következett.

- Beosztjátok?
 - Beosztjuk.
 - Már egy éve hozzá sem nyúl az Ibolyához. Pedig jó nő az Ibolya. De ennek nem kell. Most aztán kicsináljuk. Kitzavarjuk innen. Neked csak alá kell írni a vallomást. Te persze kellettél neki, csak az Ibolya nem kell.
 - Te vagy az öccse az Ibolyának?
 - Nem mindegy az neked?
 - A ház persze ezé a szerencsétlené.
 - A ház csak az ő nevében van, de mi hoztuk rendbe.
 A férfit az ágyon megint kinyitotta a szemét. Aztán mégis úgy döntött, hogy hallgat.
 - És ki volt a férfi? Te, vagy a Laci? Vagy csak szoptatok?

A nő közben visszajött, láthatóan rendőr nélkül. A pizsamásnak sürgőssé vált a kérdés.

- Csak szoptatok?
 A nő még nem lépett be a szobába.
 - Csak szoptatok?
 - Csak szoptunk.
 - És mekkora van neki?
 - Micsoda?
 - Mekkora farka van?
 Döbbenet nézték egymást.
 - Nagy van neki. Így, mint a félkarom.

Akkor rúgta gyomron a pizsamást, amikor az az ágyon fekvőre nézett. Esés közben csak az ágyterítőbe tudott belekapaszkodni.

A konyhában a nőt elég volt szájon vágni, hogy szabaddá váljon a kijárat.

A távolban feltűnt egy taxi, de mintha megállt vagy lassított volna. Futni kezdett a kocsi felé.

A nő rikácsoló hangja jelezte, hogy ő sem adta fel. Talán hat-hét méter távolságban futhatott mögötte.

A taxi fénye hirtelen eltűnt. Elkanyarodott, vagy eloltotta a lámpát.

Szembe kellett fordulnia a nővel. Az kézzel, lábbal, foggal és körömmel támadt, de rövid dula-kodás után így is földre került. Szoknyája kettészakadt és két lebenyként gyűrődött fel a hasára.

Lábal szétnyíltak. Rúgni készült vagy horgonyszerűen magához húzni a férfit. Most nem ktabált semmit, csak hörgött és vonyított.

A taxi lámpája ismét felvillant. A nő megérezte, hogy egy másodpercen belül altesten rúgják. Ismét kiáltozni kezdett.

- Segítség! Megöli! Megöli!
 A rúgás elmaradt. Atlépett a nőn, aki megbénult a hirtelen rettegéstől.

Ismét futni kezdett a taxi felé.
 - Ott fut a buzi! Ott fut! Ne engedd! - üvöltötte a nő.

Hátra nézett.
 Tehát a pizsamás is előkerült. Látszott, hogy összeszedte maradék erejét. És kezében most már valóban ott volt a kés.

Futottak.
 Csak ez, csak a két férfi futása hallatszott a néptelen járdán.
 A taxi fénye nem aludt el, s a futók léptel sem lassultak.

Aztán egyszerre csak a kocsi-ban ült.

A sofőr nem hajtott el mellette. Nem kérdezett semmit.
 És nem is várta, hogy utasa mondjon valamit.

Csak gurultak, gurultak a sötét, végtelennek látszó úton.

Budapesten a Pet Shop Boys

It's a sin – ez bűn. Ezzel az ördögi dallal („Atyám bocsáss meg nekem”) landolt a Pet Shop Boys a világ hitlistáin.

Újságírók, rajongók és rendezők zsongnak körülöttük. Újsághírek tudatják, ha éjszaka hosszabb sétára indulnak a londoni „bűnös” meleg világban. Bőrben, csizmában, tányérsapkában. Jimmy Somerville, az egykori Communards bárdja számára Chris Lowe és Neil Tennant anonim bőrös bemutatója túl kevés. Felszólította őket, mondják a közönség szemébe: – Hé, melegek vagyunk! Bár a felszólítás biztos meghallgatásra talált, ezidáig nincs határozott válasz. Csak a hit. A fiúk nem kockáztatják meg bejelentésük kétes sikerét, egy kiszámíthatatlan robbanás reményében.

Neil Tennant, a csapat sikerdalainak írója 1954. július 10-én született Northshieldsben. Kezdetben a népzene volt a hobbija, míg a nagyvárosban nem emancipálódott. Elvíst már csak azután kedvelte meg, mikor az önmaga karikatúrája volt a 70-es években.

Chris Lowe 1959. október 2-án jött a világra. Érettségi után Londonban folytatta tanulmányait. Építész szeretett volna lenni, de már ebben az időben több zenekarban játszott. Lágy hangja megolvastotta hallgatóit, bár az igazi dalok hiányoztak.

Aztán a minden sikerhez nélkülözhetetlen véletlen: Chris és Neil találkoztak valamelyik londoni kis lemezboltban. Beszédbe elegyedtek, szimpatikusnak találták egymást és felfedezték, hogy mindkettőjük gyengéje az olasz rockzene. Hosszú esték és átvirrasztott éjszakák után elhatározták, hogy

zenekart alapítanak. Számtalan hétvégén írták át álmaikat táncolható európai zenére.

Egy New York-i túrájuk alkalmával, amikor felbukkantak a meleg bárókban is – ismerkedtek meg Bobby Orlandóval. „O” a disco-zampano, aki Divine-ból is piaci árucikket csinált, meghallgatta demo szalagjukat és mivel tetszettek, elküldte őket az EPIC hanglez-

céghez. A fiúk első szóló lemezét – West End Girls – személyes ügyének tekintette. A szám felkerült az európai klubok hitlistáira és nem utolsósorban állandó műsorszám volt az USA rádióállomásainak. A Pet Shop Boys beszéd- és üzleti téma lett. Mégis a fiúk számára megszakadt Bobby „O”-hoz a kapcsolat. A „sápadt” britek számára nem volt elérhető. Így aztán jött egy év kényszerszünet.

Chris és Neil az EMI-hez fordultak. „Opportunities” volt szólólemezük címe, de még mielőtt piacra került, már érdeklődtek az újságírók a fiúk iránt. 1985-ben került fel a polcokra a „West End Girls” új kiadása és megtörtént az áttörés. 1986-ban a No. 1. lett Angliában és több mint 700.000 példányban adták el. További hat országban tartotta első helyét. Az 1986-ban kibocsátott „Please” albumuk többszörös aranylemez, sőt Angliában megkapta a Platina LP díjat is. 86 végén újabb sikeralbum a „Disco”.

87-ben már teljes a sztárimádat. Neilt többször meg kellett védeni: „A rajongók már az alsónadrágra is vadásznak.” Ausztráliától Japánig fellépnek TV stúdiókban, azonban a koncertturnét még nem kockáztatják. Aztán jöttek a kisebb sikerek: „What Have I Done To Deserve This? (Mivel érdemeltem ki?). Majd egy elgondolkodtató ballada a „Rent”. Sokan ezt kevésbé ritmusosnak találják. A Pet Shop Boys visszahozott egy régi Elvis sikert: „Always On My Mind” és ebben a számban benne van mindaz a láz, ami a táncparketten szükséges. Nemkevéssé sikeres a meleg lokálokban. Harmadik albumuk „Actually” ismét nyerő, csakúgy mint az 1988-as „Heart”. Chris és Neil úsznak a sikerben. Közös albumuk Lisa Minnellivel, a „Results”, 1989-ben futott be. 1990-ben jelentették meg a „Behavior”-t.

Június 12-én a Budapest Sportcsarnokban magyar rajongók előtt is bemutatkoznak.

Bizony csúnyácskák, de mind-egyik mosolyog! Nyoma sincs bennük a magyarokra annyira jellemző rátartiságnak. Mindenki önmagát adja-nyújtja, sőt, a legmagábbik magát: éljen az individualizmus!

Nem takarékoskodnak a mosollyal: földalattin, utcán, buszmegállóban s a pub-ban (az ottani kocsmákban). Sőt, még szóba is lehet elegyedni bárkivel, bárhol...

Mosolyognak, nyíltak, érdeklődők. Összetartanak, nyüzsögnek, tüntetést szerveznek, konspirálnak és békésen sörözgetnek a pub-ban. Szigorúan csak este tizenegyig! S elszántan védik nehezen kiharcolt-kiérszakolt jogukat. Olyan csoportot hoztak létre, mely a rendőrség túlkapasait figyeli. Közben a bírák szigorítanak akarnak. A parkokban, a mellékutcákon pedig tombol az örült erőszak, napirenden vannak a „buziverések”...

Ellentétek, kirívó végletek: *London ez mind!* Erre készüljön hát az utazó: csillogásra és nyomorra, hallatlan luxusra és csövezésre, a Queen Mother dicsfényére és a pokol tornácára. A város hangulata megfoghatatlan és leírhatatlan: állandóan lüktető, szuszogó, minden idegszálát igénybe vevő ormótlan tömeg, a legtermészetesebb birodalmi öntudattal és a lehető legtermészetesebb különsséggel. Minden negyed más és más, mint ahogy az egyes emberpéldányok is annyira mások, és ez így van rendjén. *A világot a városba sűrítve.*

Szóval, mosolyognak. Ott ül, szemben, elmélyedten olvassa Nietzschét, angolul. Hány éves lehet? Hús? Huszonkettő? Mindenesetre nagyon aranyos. Föl-fölnéz, egyelőre komoran (naná, hogy észreveszi az érdeklődést...), figyeli, merre járunk. Clapham North. Főpattan, kirohantában visszafordul, mosolyog, kedvesen... és eltűnik, talán örökre.

Mosolyog. Nem is tudja, mit jelent egy ilyen mosoly annak, aki ebből a pokrócdurva világból vetődik oda...

Hát igen. Türelmes, nem kapkod, nem tolakszik-tülekedik. Békés, kiegyensúlyozott. Elismeri, ha nincs igaza, bocsánatot tud kérni, ha kell. Mennyország. Mosolyognak, ha nem is angyalok. De angolok...

Dr. Johnson is megmondta: aki belefáradt-beleunt Londonba, azaz az életbe fáradt-unt bele.

Unatkozni tehát nem unatkozik itt senki. Ha először jár arra az idegen, izzadhat, ha minél többet akar látni: rengeteg a néznievaló. Mindenhol találni valami elrejtett érdekességet. Ezt a várost első alkalommal talán

Csúnyácskák - de angolok!

nem is lehet élvezni. Az élvezethez az kell, hogy már otthonosan mozogjon benne. Ha már nem nyomaszt a kötelező turistaprogram, gond nélkül lófrálhatunk akár Bloomsbury-ben, Whitechapel-ben, Clerkenwell-ben vagy Mayfair-ben. Nyugodt szívvel leülhetünk egy parkban, van elég! Ha éppen nem esik valami...

Szokatlan lehet a magunkfajtának, hogy napközben is komoly élet folyik a pub-okban. Este tizenegykor azonban könyörtelenül záróra! (Elgondolkoztató, hogy esetleg Budapesten is lehetne nyitni egy melegbárt, mondjuk délutántól estig tartó nyitvatartással. Elvégre nálunk is akadnak reggeli munkabábjárók... Nemde, kedves vállalkozók? - *A szerk.*)

No, létezik persze éjszakai élet is, de az más világ. Ott valahogy mások lesznek az emberek...

A pub-ok, a békés sörözgetés, beszélgetés színhelyei közül az egyik legnépszerűbb a KINGS ARMS (23 Poland Str.), a másik pedig a THE GOLDEN LION (51 Dean Str., Soho). Egészen más jellegű a rendszerint zsúfolt BRIEF ENCOUNTER (41 St Martin's Lane), angol pub-ra nem is emlékeztetve. Mindez „belváros”.

Azt mondják, a Temzétől délre igen rossz a közbiztonság, de az East End-re sem mondható, hogy utcáit nyugodtan lehetne róni éjszaka. Akit persze izgat egy nyersebb, istálló-szerű, bőrös hodály, az tapasztalatszerzés címszó alatt kikutyagolhat a THE LONDON APPRENTICE nevű helyre (333 Old Str.)

Nem szabad elszalasztani a GAY'S THE WORD (66 Marchmont Str.) nevű meleg és lesbikus könyvesboltot sem, amely a British Museumtól csupán egy nagyobb ugrásra van.

Ha valaki Kennedy GAY GUIDE TO LONDON című okos-ügyes füzetére vágyik, Londonban nem kell irulni-pirulni: mindegyik újságosnál megkapja, akárcsak a havonta megjelenő GAY TIMES-t. Megéri.

Bevallom férfiasan, hogy ugyan léteznek meleg éttermek is, mégsem próbáltam ki őket. A pub-okban sem ettem eddig, talán mert az angol konyha nemlétező gyönyöreit hidegen

hagytak. Sokkal jobban izgatja fantáziámat a kínai negyed többtucatnyi kifőzdéje, étterme. S bár a kiszolgálás kifejezetten barátságatlan, a koszt kitűnő - és olcsó. *Melegen* ajánlható.

Akik pedig nem vetik meg az egyéb ázslal ingyencségeket, elmehetnek egy bárba is. (Milyen érdekes, hogy a kínai negyedben élő - feltehetően kínai - fiúkról egy szót sem ír! Pedig biztos azok is mosolyognak... - *A szerk.*)

Úgy hírlík, nagyon visszaszorították a pornográfiát, egyre kevesebb üzlet létezik, egyre nagyobb a nyomás. Még szerencse, hogy Mrs. Thatcher Viktória királynő babérjaira azért mégsem pályáztam... Mégis összeáll a kép: elszánt harc, felvilágosítás; a másik oldalon szoruló hurok, erőszakhullám, rendőri visszaélések.

Szóval mosolyognak. Csúnyácskák? Ízlés dolga. De, gondolom, nem is szabad az alattvalóknak szépnek lenniük, ha egyszer a királyi család csúnyácskára sikeredett! S ha már a témánál vagyunk: egyik tagját se tessék szidni! Sehol, senki előtt. Márcsak azért sem, mert a Queen Mother, ez az elnyúlhatatlan egészségű, imádott, kilencvenéves, drága öreg hölgy állítólag nagy szimpatizáns, és előszeretettel fogad fel szolgálatára melegeket.

Íme egy anekdota szigorúan csak angolul tudóknak! Egy napon az öreg hölgy megszomjazott és leszólt valami innivalóért. Eltelt egy kis idő - sehol semmi. Még egy kis idő - még mindig semmi. Elvesztvén türelmét újra leszólt nekik (és innen már nem fordítjuk): „I don't know what you queens down there are doing, but this queen here is dying of thirst!”

Hát igen. Gyakorlati tanácsként még egyet, ismétlésként: tessék bátran mosolyogni! Türelmet és megértést gyakorolni, természetes szerénységgel barátságos képet vágni, ífthon hagyni a savanyú, kivagyiságtól eltorzuló ábrázatot. És újfent mosolyogni... Menni fog!

S. I.

Irány Horány!

Először Magyarországon

Jack-off parti lesz Horányban. Csak azok, akik tudják, mit rejt ez az angol kifejezés, sóhajtanak fel, hogy na végre, vagy szitkozódnak vérmérsékletüktől, prudériájuktól függően.

Ezen az összejövetelel ugyanis a csoportsex egyik változatát élük, élvezik végig a jelenlévők. A különlegessé-

ge: a résztvevők nem feltétlenül kell, hogy egymáshoz érjenek. Éppen ezért az sem véletlen, hogy az AIDS megjelenését követően terjedt el az egész világon.

Első alkalommal 1984-ben New Yorkban egy melegek által rendezett világegészségügyi konferencia ideje

alatt próbálták ki. Megkíséreljük finoman, de mégis érthetően leírni. A lényeg: Ez safe vagyis biztonságos szex. A parti ideje alatt testnedvek nem kerülhetnek a partner, partnerek szervezetebe. Még az erős szenvedélyes csókolózás is tilos. A partin kisebb nagyobb csoportokban végzik az önklelégítést. Nem tiltott azonban ennek segítése.

Az USA azon államában, ahol ilyen partikat rendeznek, statisztikai adatokkal bizonyítják: az AIDS-megbetegedések száma nem nőtt.

Ezután térjünk vissza az indító hírhez: Az első magyarországi Jack-off partit július 12–14 között rendezik. A részvételi díj 2000 forint. Ez az összeg a horányi nudista kempingben két éjszaka szállásának, 12-én a vacsora, 13-án háromszori étkezés, 14-én a reggeli és a szervezés költségeinek fedezésére szolgál.

Az időjárástól és a társaság pillanatnyi hangulatától függően esetleg hajókirándulást is beiktatnak a programba. Ezért azonban majd külön kell fizetni. Tervezik, hogy nagy táborüzet gyűjtsenek, a szabadban grill-ételeket készítenek.

Az elszállásolás 2–3–4 ágyas szobákban történik. Július 12-ig csak látszólag hosszú az idő. Akit érdekel a parti, nem árt, ha siet. A külföldiek ugyanis – a nagy nyugati meleg lapokból már értesültek az eseményről – már sorra küldik helyfoglalásaikat. A helyek háromnegyedét már le is kötötték.

Ezt az első magyarországi Jack-off partit a Connection cég szervezi. Jelentkezni náluk lehet. Cím: 1399 Budapest Pf.: 701/1027. A jelentkezésként elküldött levélre a cég elküldi a programot, és megadnak minden további információt.

(Zárójelben jegyezzük meg: Lapunkat valamelyik felcsigázott érdeklődésű szexmániás munkatársa képviseli majd a partin. Így akinek már nem jut hely, vagy gyengébb idegzetű, az sem marad információ nélkül. Részletesen beszélünk róla, miképpen zajlott le ez az első hazai különös szex-parti.)

Szépek és boldog(talan)ok

- pillantás a Rácz Fürdő konditermébe -

A szépséghez két út vezet. Az első: szépek kell születni. A másik út járhatatlan.

Pedig ezt a másik utat járják azok a melegek, akik mindenféle sportokkal, elsősorban a testépítéssel próbálkoznak, hogy ami a férfiszépséghez elsősorban kell: az izmokat megszerezzék.

A meleg testépítők centruma a budapesti Rácz Fürdő kondicionálóterme, mely kedden, csütörtökön és szombaton van nyitva.

Nézzünk csak be ide, mondjuk egy délutáni edzésre! Hamarosan itt a hétfégre, s hibátlan testi szépségben kell megjeleneni a platzon, tehát a teremben iszonyatos erőfeszítés tapasztalható. Ez az erőfeszítés egyeseknél idestova tíz éve tart, még mindig tökéletesen eredménytelenül...

Íme, az egyik érkező, nevezzük csak egyszerűen A-nak. Ma egy kissé túl nagy a pocakja, tehát gyorsan hasizmozni kezd. (Múlt héten is nagy volt a pocakja, akkor is hasizmozott.) Arcán az elhatározás: noha pocakját idestova tíz éve (nem, csak kilenc és féll) nem tudja leadni, ezzel szemben ez a küzdelem ma egészen biztosan eredményre fog vezetni. Ma egyszerűen csak hasizmozik másfél órát, utána további egy órát izzad a gőzben, nem eszik semmit három napon át, és szombaton este már egészen szép lesz... (Szombaton aztán találkozunk vele a Lokálban kétszer ekkora hassal. A hasizomgyakorlatok közepén valahogy elment a kedve az egészsőtől.)

Persze, aki szépek született, az is érezheti úgy, hogy még szebbnek kell lennie. Talán úgy tartja, adóznia kell a szépségének.

Ilyen például B. Magas, karcsú, széles vállakkal (tipikus születési adottság), formás, izmos, arányos felépítésű lábai (szintén születni kell rá) – tehát B mit tesz magával? Vállait szélesíti, és erősíti lábait. Kedves, nyúlánk fiú volt tíz évvel ezelőtt, bár izmai közel sem voltak ily kidolgozottak. Teste most már szépnél is szebb, válla szélesebb a szélesnél, lába maga a formai tökély. Csak éppen az arca lett fásult és unalmas, és a lelke vált ebben a nagy hiúsági versenyben tökéletesen asszonyivá.

Aztán ott van C: Ő egészen jól néz ki, csak a vádlija formátlan. Évek óta kísér-

letezik új meg új vádligyakorlatokkal. És valóban, most már egy teljes millimétert vastagodott neki. (Más vélekedések szerint öt millimétert vékonyodott.) Megérkezik D, aki az évekkal vív harcot. Már volt vagy negyvenöt éves, mikor a testépítést elkezdte, hátha attól fiatalabb lesz. Most körülbelül ötvenöt és alig néz ki hatvannak.

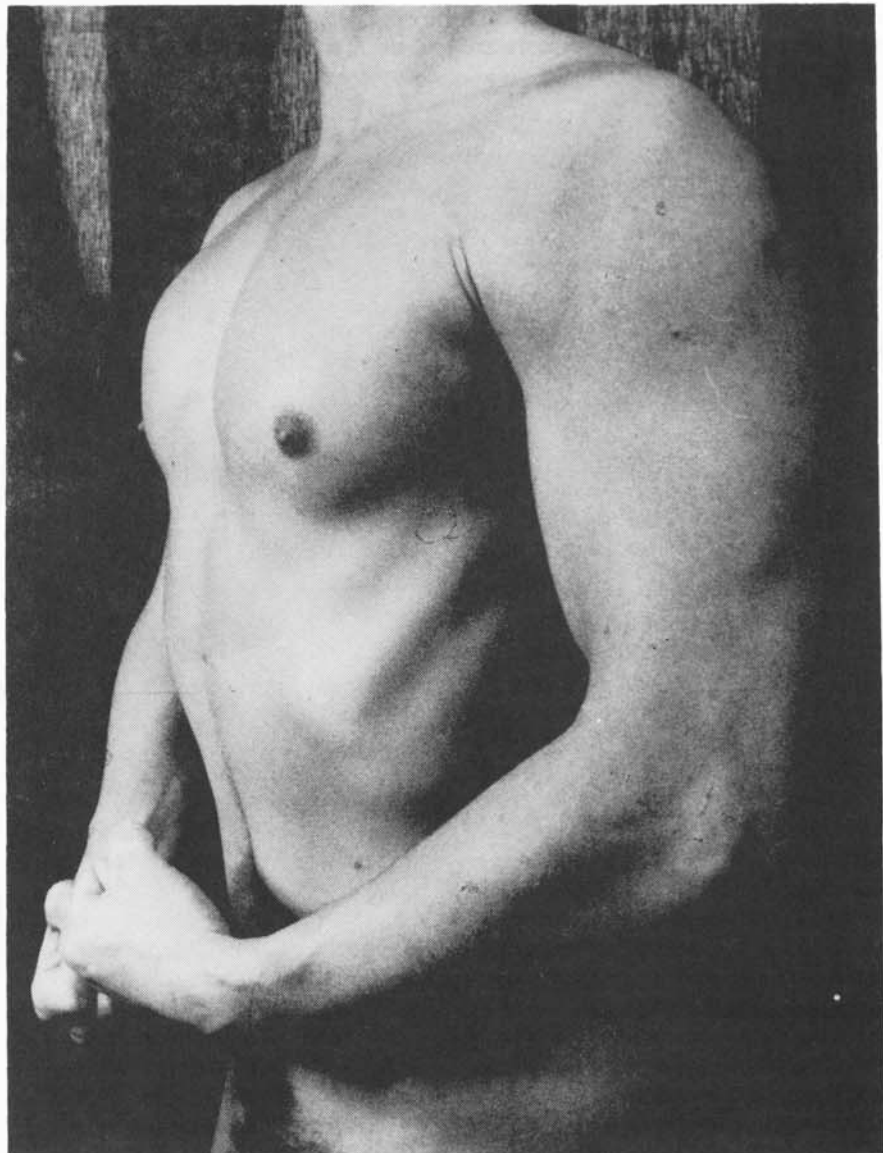
És jönnek sorra: párok és magányosak, kik komolyabb, kik komolytalanabb elhatározással. E például úgy került ide, hogy egy srácot kezdett követni az utcán, s az éppen itt kötött ki a kondicionáló teremben. Mit volt mit tenni, E is beirat-

kozott. Igaz, hogy ő itt inkább beszélgetni szokott, de mégis itt van. F és G csak aerobikozik, és aztán másfél órát strichel a gőzben – utána pedig jöhet a sörözés...

És X is jön és Y meg Z is. És belebelegednek a küzdelembe, és még lovagolni is eljárnak mellette, és leesnek a lóról, és visszajönnek, és magukra ejtik a súlyt, és kezüket-lábukat törik, de jönnek és küzdenek.

Pedig szépek csak születni lehet. A másik út járhatatlan.

ts.

BÖRTÖNSZEX

A börtönszexszel kapcsolatos első élményem egy film volt, az Üvegház. Mondhatnám, kamaszkorom egyik legmeggrázóbb élménye. A börtönbe került, nagyjából átlagos amerikai fiút – miután önként nem volt hajlandó lefeküdni egy főnökkel – egy csoport meg-erőszakolja. Aztán a srác öngyilkosságot követ el, meghal...

A kétségbeesés elleni mentsváram egy tény volt, a távolság. Amerika messze van, a film meg egyébként is kitaláció.

Csak néhány éve jöttem rá, hogy valójában *jegyeltem* a problémát, önmagam elől is eltusolva a gondolatot: mindez tényleg lehetséges? Iszonyatomban nem a homoszexualitást ítéltem el, hanem az erőszakot.

zatban. A művet egyesek Szolzsenyicin Gulagjához hasonlították, de többnyire hozzátették, hogy Gabisev írása aligha „irodalom” a szó klasszikus értelmében. Vagyis nem lehet esztétikai mércével mérni. A valóság nem „változik” irodalmi szöveggé, hanem a maga póré és rút kegyetlenségében mutatkozik meg. A történet a hetvenes évek elejének Szovjetuniójában játszódik, színhelye a *zóna*, a kiskorúak büntetőtelepe. Az idézett két mondat mintegy mellékesen világít rá az ott is jelenlévő homoszexualitásra:

„Minden csapatban akadt néhány köcsög. Volt, akit még a börtönben pítéltek meg, volt, akit itt a zónában vittek be a klozetba, hogy beüssék.”

Részletesebb leírások olvashatók Hans Sobota írásában, amely *A kurvapeccér* címet viseli. Tavaly jelentette meg az Új Géniuszt Kiadó. A hátsó borító ajánló sorai szerint az író nem finomkodik, leírja a négybetűs szavakat:

gősüveg – a lány cumákol és nyeldekkel, a fenébe is, mi történik itt, hol a lány, hisz ez egy kölyök... de a szája egy pina, egy mesés, bársonyos, nyirkos forró pina.”

Egyre ritkábban találni tiszta műfajú alkotást. A két idézett könyv is keveréke az emlékiratnak, az önéletrajznak és a szociográfiának. Hitelességükhöz nem nagyon fér kétség. Viszont ha elfogadjuk állításaik igazságtartamát, akkor a hozzájuk tapadó kérdéseket is meg kell fogalmazni. Ilyeneket például: mennyire szabad elfogadni a kívülálló erőszakát? Lehet-e valamilyen módon befolyásolni a fogvatartottak között kialakuló, vagy a ki nem alakuló kapcsolatot? Vannak-e a folyamatnak írott-íratlan szabályai? Ha igen, akkor ezeket hogyan lehet, illetve kell megváltoztatni.

Megfogalmazhatjuk kételyeinket: ezek a problémák csak tőlünk távol léteznek...

Csakhogyan ez nem igaz.

Egy idén elkészült szociológiai tanulmány szerint: „Homoszexuális kapcsolat 14 megkérdezettől derült ki, *közülük 7 tőköli*... Feltételezhető azonban, hogy a tényleges homoszexualitás ennél sokkal gyakoribb, mert mind Tőkölön, mind az általunk látogatott intézetekben igen elterjedt volt”.

Nem tudom, hogy hazai börtöneinkben mennyire van jelen az erőszak. Jó lenne megnyugtató híreket hallani arról, hogy a belső, íratlan szabályok működnek, és nem a farkastörvények uralkodnak odabent.

Egyelőre nyugtalanító csend van.

(kos)

Következő találkozásom a börtönszexszel szintén a film műfajához kapcsolódik. A Tőköli börtön fiatalok elíteltjeit kérdezték meg Mész András *Bebukottak* című dokumentumfilmjében. Ebben mesélik a következő anekdotát: Újságírók érdeklődnek a börtönparancsnoktól, hogy milyen gyakori a homoszexuális érintkezés a fogvatartottak között. Mert azt hallották, hogy... A felháborodott válasz szerint ez aljas rágalom. Egy év alatt két esetben kellett vizsgálatot elrendelni ilyesmi miatt. Amikor a fogvatartottak elmondták a fenti történetet, csendesen megjegyezték: Kettő? Egy éjszaka egy cellában...

A film e lap hasábjain természetesen meg-eleveníthetetlen. Viszont a könyv, az irodalom, a tanulmány pontosan idézhető.

Leonyid Gabisev könyve, a *Dúvadnevelde* az idén jelent meg a Modern Könyvtár soro-

„Ott állt előttem, aztán hirtelen megfogja a kezem és megcsókolja. Ellököm...”

... Már is ott térdel előttem, gyengéd- den kézbe veszi a fűtykösöm, csücsörít, csókolgatja a makkot. Ágas- kodó farokkal, meredten nézem a fejét, aztán lehunyom a szemem. Egy lány puha ajkai szopogatnak – egy lány gyengéd, finom ujjai játszadoznak a tojásaimmal. Tüzes ekevas szántja a hátam – lövellek, akár egy felrázott pezs-

Betiltották a szovjet testvérlapot

A szovjet sajtóban, főként a Pravdában kibontakozott durva rágalomkampány miatt a moszkvai városi tanács arra kényszerült, hogy visszavonja az első szovjetunióbeli homoszexuális folyóirat, a Tyema terjesztési engedélyét.

A szovjet főváros reformista vezetése annak ellenére hozzájárult a múlt év októberében a Tyema megjelenéséhez, hogy a Szovjetunióban még mindig bűncselekménynek számít azonos neműeket szeretni.

Az időközben világhírré szert tett szovjet meleg lap bátor szerkesztői mindazonáltal nem adják fel. Risz (Kockázat) néven máris új, homoszexuálisokhoz szóló folyóirat kiadásához láttak hozzá. A szerkesztők egyike szerint nem véletlen a névválasztás, hiszen a lap készítői komoly rizikót vállalnak, bár – tette hozzá – a rendőrség már mindannyiukat nyilvántartja, így valójában mitől is félnek...?

A Risz, amelynek neve rövidítésként is felfogható – R = Ravensztvo (Egyenlőség), I = Iszkrennoszty (Őszinteség), Sz = Szvoboda (Szabadság), K = Kompromiszt (Tolerancia) –, fekete nyomással jelent meg 16 oldalon egyelőre 999 példányban. Terjesztése nem hivatalos csatornákon, hanem kézen-közön történik.

Első számában egyebek mellett cikket jelentetett meg a rendőrség brutális fellépéséről Szocsiban a szovjet melegkedvelt üdülőhelyén. Ismerteti az új találkahelyeket; beszámol egy leningrádi homo-egyesület hányattatásairól, Cvetajeva költőnő lesbikus szerelméről; a homoszexuális témájának az orosz irodalomban történeti feldolgozásáról; illusztrált riportot közöl az AIDS-ről, valamint személyes tanúvallomásokot tesz közzé. A lapot viszonylag magas áron, 2 rubelért árúsítják. Erről a bevételről azonban nem mondhatnak le, mert némi magánadományokon kívül semmiféle más támogatásra nem számíthatnak. Terveik között szerepel, hogy különböző kulturális és szórakoztató rendezvényeket hívnak életre. Ezek bevételéből szeretnék némi bevételre szert tenni.

Aligha szükséges ecsetelni, hogy a teljes illegálitás közepette, az ilyen kezdeményezések milyen kockázattal járnak. A szovjetunióbeli demokratizálódáshoz fűzött reményeikben egyébként, úgy tűnik, csalódnuk kellett a szovjet homoszexuálisoknak és mindazoknak, akik figyelemmel kísérik ügyüket.

A Risz szerkesztőinek elmondása szerint most úgy tűnik, hogy a korábbi ígérekkel ellentétben mégsem legalizálják az azonos neműek közötti szexuális kapcsolatokat. A glasznoszty hulláma eleinte több más tiltott témával együtt felszínre dobta a homoszexualitást. Most ismét tabu lett. A társadalomban továbbra is a képmutatás uralkodik, miközben a heteroszexuális prostitúció szabadon

virágzik. A KGB kartotékokat vezet a melegéről. A Risz ezért céljának tartja a meleg felvilágosítását azzal, hogy nincsenek egyedül, a politikusok meggyőzését, hogy milyen előnyökkel járna a homoszexualitás legalizálása.

A szovjetunióbeli fejlemények mindazonáltal legalábbis ellentmondásosak. Míg a leningrádi városi tanács a büntetőtörvénykönyv 121. cikkelyére hivatkozva elutasította a Csajkovszkij Alapítvány bejegyzését és annak alapítóját, Olga Zsukot „bűnözők” találkozásának elősegítésével bevádolták, ugyanakkor egy moszkvai bíróság helyt adott az időközben megszünt Tyema panaszának. Azt sérelmezték, hogy egy folyóirat a pedofília propagálásával vádolta meg lapjukat. A vesztes lapnak bírságot kell fizetnie és helyreigazításra kötelezték őket.

A sikeren felbuzdulva Roman Kalinyin, a Tyema egyik alapítója azt tervezi, hogy beperli a rágalmakat fröcskölő Pravdát is.

Segít a Connection

Hányszor akartál külföldi meleg barátainak szállást szerezni lehetőleg melegkedvű, illetve komplett lakást bérelni vendéglendnek? Találtál ilyet? Hányszor gondoltál rá, hogy hosszabb-rövidebb időre kiadod lakásod, szobád, hazai, külföldi melegkedvű részére?

Itt a lehetőség! A Connection társaság vállalja lakások, házak bérbevételét, bérbeadását.

Vállalják ezen túl rendezvények szervezését, lebonyolítását.

A Connection kapcsolatban áll a berlini Bruno Gmünder kiadóval, amelyik meleg könyveket, fotóalbumokat, magazinokat ad ki. Ők jelentik meg a melegvilág legfőbb turisztikai tájékoztató könyvét, a Spartacust is, amely nélkül mozdulni sem lehet és nem is érdemes hiányában elindulni.

Mindehhez forintért is hozzájuthatunk. A Connection cég bármelyik hazai forgalmazónál olcsóbban kínálja a Spartacust és a többi magazint, könyvet.

Érdeklődni, megrendelni, információt kérni a Connection társaság 1399 Budapest Pf.: 701/1027 címén lehet.

ÍRJATOK!

Kedves Barátaink! Mint ígértük, ettől a lapszámunktól kezdve megnyitjuk társkereső, hirdetési rovatunkat. Az első jelentkezők nagy előnye, hogy még kevesen vannak, sokkal többen vethetik rájuk a szemüket. Nagyobb sikerük lehet. Kívánjuk, hogy így legyen!

– Akció! Kalapács alatt egy 35/170/80 férfias megjelenésű, kreatív gondolkodású, fiúszerező, iskolázott budapesti srác. Kikiáltási ár: minimum 20 cm, 2 inch fantázia, 3 pint tolerancia, 7 szanzadu. Kedves barátom, őszintén remélem, a szeretet reményében, hogy megtaláljuk egymást egy életre. Légy maximum: 22/160–170/60–66. Kalandorok ne írjatok. Fénykép, telefonszám előny, de minden levélre válaszolok. Jelige: Akció 1–2/001.

– Békésmegeyi, barna, szakállas, 37 éves, férfias külsejű férfi vagyok. Kimondottan intelligens, kedves, nemdohányzó, független, nem vékony, igazi barátot keresek. Fotót viszonzom. Jelige: Tartós kapcsolat 1–2/002.

– 32 éves férfi keres testi-lelki jóbarátnak 18–20 év körüli, magányos budapesti srácot. Jelige: Felhőjáték – S.H.A.R.K. 1–2/003.

– 30 és 40 közötti éveimmel, de bizalomgerjesztő, jó megjelenésemmel keresem 20-as éveiben járó, türelmes, átlagos külsejű barátomat, akár sorakona személyében is, a nyár örömeinek eltölté-

séhez. Teljesen szabad és független vagyok, de van egy 80-as nagyanyám! Jelige: Mindent lelevelezhetünk 1–2/004.

– Szívesen részt vennék szexbulikon. Imádok ..., 30 éves, vékony testalkatú, szőkésbarna hajjú férfi vagyok. Jelige: Sokat és sokáig 1–2/005.

– Úr keres fiatalurat, aki lakásán alkalmanként meglátogatná, szexvideózás közben ..... Az utazási költséget megtérítem. Jelige: Tiszatő 1–2/006.

– 35 éves, 181/79, egészségügyben dolgozó fiú testi-lelki élettársát keresi 18–25 éves korig, aki otthonába jönne és megosztaná vele az élet örömeit. Fényképes leveleket várok. Jelige: Rád várok 1–2/007.

– Ha helyes arcú 18–28 év közötti, vidám alaptermészetű srác vagy, és őszinte, hosszútávú testi-lelki barátságot szeretnél egy 31/185/71-es paraméterekkel rendelkező, kékeszöld szemű budapesti fiúval, akkor írd meg ma! Kritegium: bajusz, illetve szakállmentesség. Jelige: Cris 1–2/008.

(Tisztelt Hirdetőink! A kipontozott szövegrészeket nem áll módunkban közölni, szíves megértésüket kérjük. – A Szerk.)

Meleg programok Európában

Mannheimban május 19-én, május 29-én és június 1–2-án ezer-ezer meleg találkozását készítik elő. A diszkótól kezdve mindenféle programról gondoskodnak.

Bécsben május 22-én a jack-off partihoz hasonló szexitalálkozót rendeznek a Stiefelknecht bárban.

Európa minden bizonnyal legnagyobb meleg találkozója június 29-én Berlinben lesz. Ez pedig a Christopher Street Day emléknap nevet viseli. Az esemény leglátványosabb része az utcai felvonulás, este pedig külön programok a város összes meleg klubjában.

Kölnben július 5–7 között tartják a meleg felszabadulásának ünnepét.

A motorosok és a bőrsők találkozóhelyeikről külön esemény naptárt állítottak össze. Eszerint május 10–12 között Skóciában, 17–20 között Svájcban, ugyanakkor egy másik csoportjuk Belgiumban, május 29–június 2 között Londonban, június 14–16 Párizsban, ugyanakkor mások Essenben találkoznak, 21–23 között a motorosoknak egy nagy találkozásuk lesz Kölnben, 28–30 között Frankfurtban, július 5–7 között Hannoverben, 12–14 Köln, 19–21 között FUCK weekend lesz Hallamshire-ben, 26–28 között Finnországban.

A további programjaikat következő számainkban közöljük. Ha valaki ezt nem tudja megvárni, vagy részletesebb információkra van szüksége, az eddigi legnagyobb segítőnkől, a lapunkat is legtöbb információval ellátó Connection társaságtól a 1399 Budapest Pf.: 701/1027 címen beszerezheti.

Kicsit távolabbi program, de aki most tervezi amszterdami útját, annak eláruljuk, hogy augusztus 23–25 között nagy jack-off partira készülnek. Talán mondani sem szükséges: Bővebb információ a Connection címen kapható.

AIDS-segélyszolgálat:

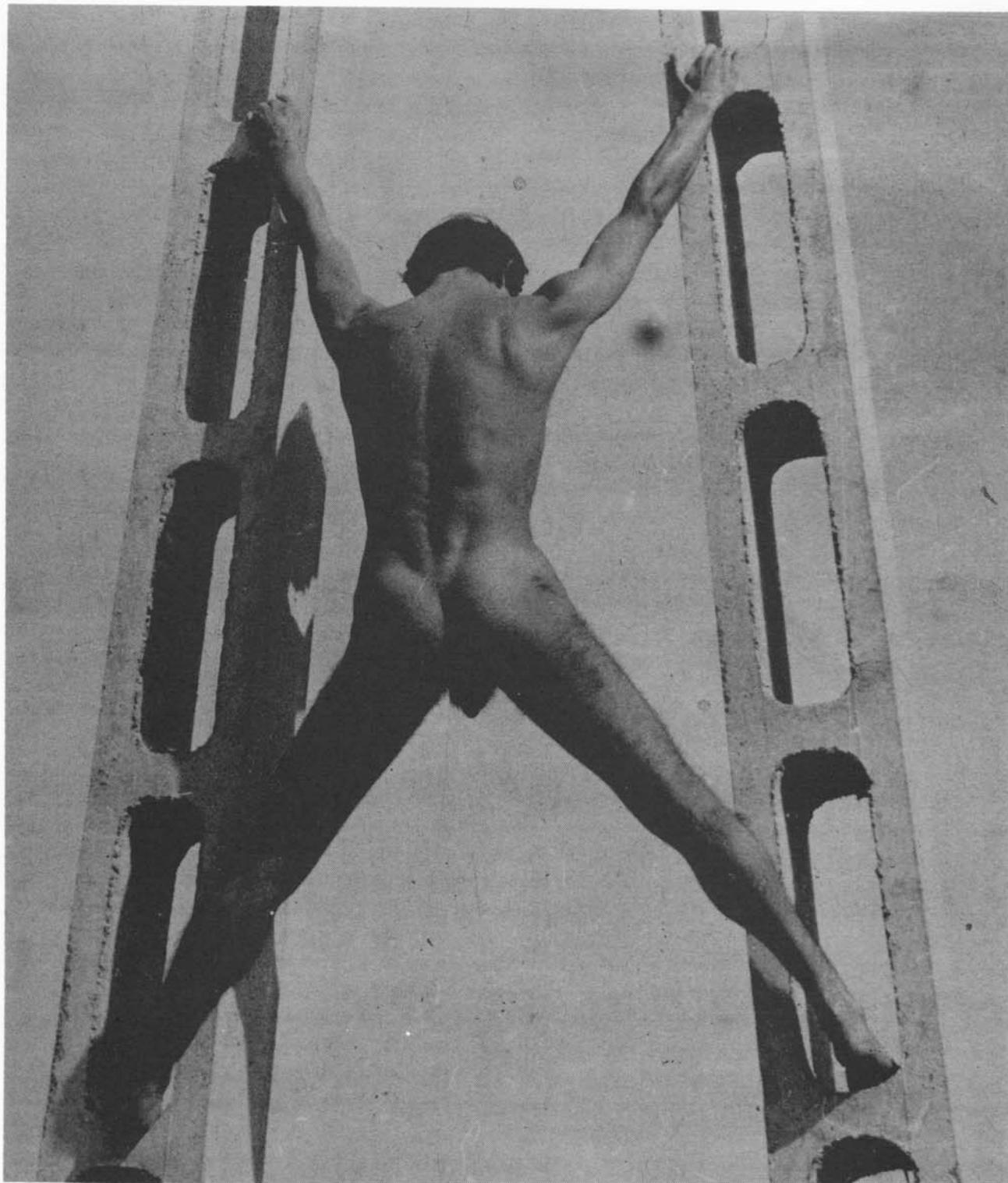
Bp. XI., Karolina út 35/b.
földszint.

Az ajtón O.H.V.I. tanácsadás.

Ingyenes,
gyors, jeligés tesztvizsgálat,
tanácsadás.

Rendelési idő:

Hétfő 17–19 óráig
szerda 17–19 óráig
péntek 10–12 óráig

MÁSOK

LAMBDA BUDAPEST

Információs, érdekvédelmi és kulturális folyóirat

Megjelenik havonta

Főszerkesztő és felelős kiadó: Takács B. Gábor

Levél cím: 1399 Budapest Pf. 701/759

Készült a a Reprográf Kft. nyomdájában

Felelős vezető: Nyitrai Zoltán

Tördelő szerkesztő: Putnoky Károly

HU ISSN 1215-0134

